

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0308/2010

5.11.2010

PRANEŠIMAS

dėl civilinio ir karinio bendradarbiavimo bei civilinių ir karinių pajėgumų
tobulinimo
(2010/2071(INI))

Užsienio reikalų komitetas

Pranešėjas: Christian Ehler

PR_INI

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	14

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl civilinio ir karinio bendradarbiavimo bei civilinių ir karinių pajėgumų tobulinimo (2010/2071(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį,
- atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio 12 d. Europos Vadovų Tarybos priimtą Europos saugumo strategiją „Saugi Europa geresniame pasaulyje“ ir pranešimą apie jos įgyvendinimą „Saugumo užtikrinimas besikeičiančiame pasaulyje“, kurią Europos Vadovų Taryba patvirtino 2008 m. gruodžio 11–12 d.,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos vidaus saugumo strategiją, kurią Europos Vadovų Taryba patvirtino 2010 m. kovo 25–26 d.,
- atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 26 d. Tarybos išvadas dėl BSGP,
- atsižvelgdamas į ESGP išvadas ir Deklaraciją „Dešimt Europos saugumo ir gynybos politikos metų: sunkumai ir galimybės“, Tarybos priimtas 2009 m. lapkričio 17 d.,
- atsižvelgdamas į pareiškimą dėl Europos saugumo ir gynybos politikos stiprinimo, Europos Vadovų Tarybos patvirtintą 2008 m. gruodžio 12 d., ir į pareiškimą dėl pajėgumų stiprinimo, kurią Taryba priėmė 2008 m. gruodžio 11 d.,
- atsižvelgdamas į pirmininkaujančios valstybės išvadas, kurias Europos Vadovų Taryba priėmė 2000 m. birželio 20 d. Santa Marija da Feiroje ir 2001 m. birželio 16 d. Geteborge, į ES smurtinių konfliktų prevencijos programą, taip pat priimtą 2001 m. birželio 16 d. Geteborge, į Pagrindinį tikslą civilinėje srityje 2008 m., kurią Europos Vadovų Taryba patvirtino 2004 m. gruodžio 17 d., ir į Pagrindinį tikslą civilinėje srityje 2010 m., kurią Taryba patvirtino 2007 m. lapkričio 19 d.,
- atsižvelgdamas į pirmininkaujančios valstybės išvadas, kurias Europos Vadovų Taryba priėmė 1999 m. gruodžio 11 d. Helsinkyje (Pagrindinis tikslas 2003 m.) ir į Pagrindinį tikslą 2010 m., kurią Taryba patvirtino 2004 m. gegužės 17 d.,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos išvadas dėl cheminio, biologinio, radiologinio ir branduolinio (ChBRB) saugumo didinimo Europos Sąjungoje, kuriomis buvo patvirtintas ES ChBRB veiksmų planas,
- atsižvelgdamas į Tarybos 2008 m. gruodžio 3 d. dokumentą „JT ST rezoliucijos 1325, kurios nuostatos sustiprintos JT ST rezoliucija 1820, įgyvendinimas atsižvelgiant į ESGP“ ir į Tarybos 2006 m. rugsėjo 14 d. dokumentą „Žmogaus teisių klausimų integravimas į ESGP“,
- atsižvelgdamas savo 2010 m. vasario 10 d. rezoliuciją dėl neseniai įvykusio žemės

drebėjimo Haiityje, kurioje raginama įkurti ES civilinės saugos pajėgas¹,

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos ir Bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo²,
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimą, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas³,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A7-0308/2010),

Bendrosios pastabos

1. primena, kad ES įsipareigojo apibrėžti ir vykdyti bendrą politiką ir imtis veiksmų siekiant išsaugoti taiką, užkirsti kelią konfliktams, intensyvinti atkūrimą po konfliktų ir stiprinti tarptautinį saugumą pagal JT Chartijos principus, taip pat stiprinti ir remti demokratiją, teisinę valstybę, žmogaus teises ir tarptautinės teisės principus bei padėti gyventojų grupėms, kurios patiria stichines arba žmonių sukeltas nelaimes;
2. pabrėžia, kad vidaus ir išorės saugumas darosi vis labiau vienas su kitu susiję ir kad vystydama savo krizių valdymo, konfliktų prevencijos ir taikos kūrimo politiką ir pajėgumus atsižvelgiant į minėtus tikslus ES taip pat padeda užtikrinti savo piliečių saugumą;
3. pabrėžia, kad ES, visų pirma vykdydama civilinių krizių valdymą, itin prisideda prie visuotinio saugumo ir tai atspindi jos pagrindines vertybes ir principus;
4. pabrėžia, kad siekiant veiksmingai reaguoti į dabartines krizes ir grėsmes saugumui, įskaitant stichines nelaimes, dažnai reikia pasinaudoti ir civiliniais, ir kariniais pajėgumais, taip pat reikia užtikrinti glaudesnį jų koordinavimą; primena, kad išsamaus ES požiūrio ir jos jungtinių karinio ir civilinio krizių valdymo pajėgumų kūrimas buvo skiriamasis BSGP požymis ir yra jos pagrindinė pridėtinė vertė; taip pat primena, kad BSGP – ne vienintelė priemonė ir kad BSGP misijos turėtų būti vykdomos kaip platesnės ES strategijos dalis;
5. primena būtinybę remiantis sistemingomis ir griežtomis pagal bendrus kriterijus ir bendrą tvarkaraštį valstybių narių atliktomis peržiūromis saugumo ir gynybos srityje priimti ES baltąją knygą dėl saugumo ir gynybos, kurioje atsižvelgiant į turimas priemones ir išteklius būtų apibrėžti Sąjungos tikslai, interesai ir poreikiai saugumo ir gynybos srityje; pabrėžia, kad Baltojoje knygoje taip pat turėtų būti apibrėžtos sritys, kuriose siekiant padėti pasiekti šiuos tikslus pageidaujamas glaudesnis civilinis ir karinis bendradarbiavimas, ir tokio bendradarbiavimo sąlygos; laikosi nuomonės, kad ES baltojoje knygoje turėtų būti aiškiai nurodytos išteklių sutelkimo ES lygmeniu galimybės, specializacija nacionaliniu lygmeniu ir pajėgumų suderinimas siekiant užtikrinti didelę masto ekonomiją;

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0015.

² Priimti tekstai, P7_TA-PROV(2010)0061.

³ OL L 201, 2010 3 8, p. 30-40.

Veiksmų koordinavimo civilinėje bei karinėje srityse stiprinimas

6. pabrėžia, kad Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) sukūrimas turėtų prisidėti prie tikrai visapusiško Europos požiūrio į civilinį ir karinį krizių valdymą, konfliktų prevenciją ir taikos kūrimą ir suteikti ES tinkamas struktūras, tinkamą personalo kiekį ir pakankamus finansinius išteklius, kad ji galėtų vykdyti savo pasaulinius įsipareigojimus pagal JT Chartiją;
7. visapusiškai remia BSGP struktūrą, įskaitant Krizių valdymo ir planavimo direktoratą, Civilinių planavimo ir vykdymo pajėgumų, ES karinio štabo ir Situacijų centro perdavimą EIVT, numatant tiesioginį pavaldumą ir atsakomybę Komisijos pirmininko pavaduotojui-Sajungos vyriausiajai įgalotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai; primena Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sajungos vyriausiosios įgaliotinės įsipareigojimą užtikrinti, kad jie glaudžiai bendradarbiautų su atitinkamais Komisijos padaliniais, perkeltais į EIVT ir sprendžiančiais atsako į krizę, konfliktų prevencijos ir taikos kūrimo planavimo ir rengimo klausimus, ir kad būtų užtikrinta jų sąveika; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sajungos vyriausiąją įgaliotinę užtikrinti, kad šie padaliniai ir BSGP struktūros veiktų vienodomis sąlygomis; pabrėžia, kad oficiali ar neoficiali priemonių, finansuojamų taikant stabilumo priemonę, kontrolė, kurią vykdytų BSGP struktūros, yra nepriimtina, ir primygtinai ragina, kad perkelti Komisijos padaliniai nebūtų išardyti;
8. siekiant visapusiško ES požiūrio taip pat ragina užtikrinti glaudų EIVT ir visų susijusių Komisijoje liekančių padalinių, ypač veikiančių vystymosi, humanitarinės pagalbos, civilinės saugos ir visuomenės sveikatos srityse, koordinavimą; pabrėžia, kad būtina užtikrinti tiesioginius EIVT ir BSGP agentūrų, t. y. Europos gynybos agentūros, ES saugumo studijų instituto, Europos saugumo ir gynybos koledžo ir ES Palydovų centro, ryšius;
9. atkreipia dėmesį į Komisijos stebėsenos ir informacijos centro vaidmenį sudarant geresnes sąlygas pagalbos nelaimių atveju koordinavimui taikant civilinės saugos mechanizmą ir pabrėžia centro ir EIVT glaudaus bendradarbiavimo, kurį užtikrintų Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sajungos vyriausioji įgaliotinė kaip Komisijos pirmininko pavaduotoja, poreikį; ragina gerinti karinių išteklių, visų pirma oro transporto pajėgumų, koordinavimą ir jų greitesnę dislokavimą teikiant pagalbą nelaimių atveju, remiantis Haiityje įgyta patirtimi ir visų pirma išsaugant pagalbos operacijų civilinį pobūdį; dar kartą ragina toliau tobulinti civilinės saugos mechanizmą, kad savanorišku pagrindu būtų sutelkti valstybių narių ištekliai siekiant juos nedelsiant panaudoti per atsako į nelaimės operacijas; siūlo, kad šiuos išteklius koordinuotų ES civilinės saugos pajėgos, kurių nurodymų jie būtų dislokuojami, siekiant didinti ES veiksmų viešumą; taip pat primena atskirų valstybių narių atsakomybę užtikrinti civilinės saugos ir nelaimių kontrolės priemones;
10. taip pat ragina geriau koordinuoti valstybių narių humanitarinių agentūrų ir Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD veiksmus vykdant pagalbos operacijas įvykus stichinei arba žmonių sukeltai nelaimei;
11. ragina Tarybą kuo greičiau priimti būtinus sprendimus, pagal kuriuos būtų vykdoma ES sutarties 42 straipsnio 7 dalyje minima abipusės pagalbos teikimo sąlyga ir Sutarties dėl ES veikimo 222 straipsnyje nurodyta solidarumo sąlyga ir kurie atspindėtų visapusišką ES

požiūrį, ir kuriuose būtų orientuojamasi į civilinius ir karinius išteklius;

12. primena sėkmingą Komisijos ir nevyriausybių organizacijų taikos kūrimo partnerystės plėtojimą ir tai, kad nevyriausybių ir pilietinės visuomenės organizacijų bei būsimos EIVT sklandus bendradarbiavimas yra itin svarbus; ragina Komisiją toliau plėsti bendradarbiavimo su NVO sistemą ir Sąjungos konfliktų prevencijos ir konfliktų valdymo veikloje skatinti pasitelkti nevalstybinius subjektus, taip pat juos įtraukti į ES rengiamus mokymus;

Strateginis lygmuo

13. politiniu ir strateginiu lygmeniu kaip žingsnį tinkama linkme teigiamai vertina civilinių ir karinių elementų integravimą į Krizių valdymo ir planavimo direktoratą (KVPD); tačiau pabrėžia poreikį sukurti tinkamą civilinių ir karinių strateginio planavimo pajėgumų pusiausvyrą turint mintyje ne tik skaičius, bet ir atsižvelgiant į hierarchiją siekiant visapusiškai panaudoti turimą sąveiką; taip pat pabrėžia poreikį tinkamai atsižvelgti į skirtingus civilinių ir karinių pajėgumų vaidmenis bei jų savitus tikslus ir užtikrinti tinkamą žmogiškųjų išteklių, skiriamų kiekvienai atskirai operacijai vykdyti, derinį;
14. ypač ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę spręsti darbuotojų trūkumo, susijusio su civilinių misijų planavimo ir pajėgumų kūrimo ekspertais, problemą ir užtikrinti, kad KVPD apimtų pakankamą ekspertų iš visų prioritetinių civilinių pajėgumų sričių, t. y. policijos, teisingumo, civilinio administravimo, civilinės saugos ir stebėsenos, taip pat žmogaus teisių skaičių;
15. pabrėžia, kad įprastais etapais reikia bendrai išsiaiškinti situaciją ir kad šia informacija, kuri būtų pateikta visuose ES regionų ir šalių strategijos dokumentuose, dalytusi visi suinteresuotieji ES subjektai (EIVT ir visi atitinkami Komisijos padaliniai: DEV GD, ECHO GD, SANCO GD, naudojantis jų krizės situacijų vertinimo pajėgumais); pabrėžia, kad pertvarkytos ES delegacijos šiame procese turi atlikti pagrindinį vaidmenį;
16. ragina ES delegacijų vadovams ir (arba) ES specialiesiems įgaliotiniams, esantiems krizės regione, suteikti svarbesnį vaidmenį vykdant civilinį ir karinį koordinavimą, taip pat ir siekiant užtikrinti geresnę politinę priežiūrą vietoje;

Operatyvinis lygmuo

17. operatyvinio planavimo lygmeniu ragina labai stiprinti civilinio planavimo pajėgumus siekiant atitikties ambicingiems civilinių BSGP misijų tikslams ir sustiprinti Civilinių operacijų planavimo ir vykdymo centrą (CPCC) atsižvelgiant į darbuotojų skaičių bei geriau paskirstant užduotis tarp strateginio ir operatyvinio lygmenų; pabrėžia, kad šis užduočių paskirstymas turi būti grindžiamas suderinta ir visapusiška personalo strategija; mano, kad atsižvelgiant į civilinių operacijų vado atsakomybę šios funkcijos turi būti priskirtos tinkamam (t. y. aukštesniam) EIVT hierarchijos lygmeniui;
18. pakartoja savo raginimą įsteigti nuolatinį ES operacijų štabą, atsakingą už ES karinių operacijų planavimą ir vykdymą, ir pakeisti dabartinę sistemą, kai *ad hoc* pagrindu naudojamas vienas iš septynių turimų štabų; pabrėžia, kad tai užtikrintų nuoseklią vadovavimo grandinę ir labai padidintų ES pajėgumą greitai ir nuosekliai reaguoti į krizes

(gerinant ES institucinę atmintį), taip pat būtų sumažintos išlaidos;

19. mano, kad operacijų štabas turėtų būti susietas su CPCC siekiant padidinti koordinavimo civilinėje ir karinėje srityse naudą, įskaitant tam tikrų funkcijų sujungimą, ir siekiant labiau skatinti ES planuotojų naudojimąsi pažangiąja patirtimi; netgi siūlo, kad operacijų štabas ir CPCC galėtų būti integruoti į bendrą ES krizių valdymo štabą, kuris būtų atsakingas už visų ES civilinių misijų, karinių operacijų ir saugumo sektoriaus reformos misijų operacijų planavimą ir vykdymą;
20. vis dėlto pabrėžia, kad reikia tinkamai atsižvelgti į civilinio ir karinio planavimo skirtumus ir kad turi būti išsaugotos skirtingos vadovavimo grandinės, kai civilinių operacijų vadas ir karinių operacijų vadas turėtų savo kompetencijos sritį ir jiems būtų suteiktas tas pats EIVT hierarchijos statusas;

ES civilinių ir karinių pajėgumų kūrimas

21. pabrėžia, kad valstybės narės prisiėmė daug įsipareigojimų, susijusių su karinių ir civilinių krizių valdymo pajėgumų kūrimu, pradedant Helsinkio ir Santa Marija da Feiros Europos Vadovų Tarybų susitikimais ir baigiant 2008 m. gruodžio mėn. pareiškimu dėl pajėgumų stiprinimo; primygtinai ragina valstybes nares ir Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užtikrinti, kad šie įsipareigojimai būtų tinkamai įgyvendinti ir būtų išspręsta esamų operatyvinių pajėgumų ir deklaruojamų politinių tikslų aiškaus neatitikimo problema;
22. atsižvelgdamas į tolesnius su Pagrindiniu tikslu 2010 m. susijusius veiksmus ragina valstybes nares dėmesį sutelkti į konkretų pajėgumų panaudojimą ir į civilinio bei karinio sektorių sąveikos sritis, ypač jau nustatytas sąveikos sritis, kad kuo greičiau būtų pasiekta tikra pažanga; pabrėžia poreikį plėtoti pajėgumus vadovaujantis konkrečiais BSGP misijų reikalavimais; palankiai vertina Europos gynybos agentūroje vykstantį visapusišką pajėgumų plėtojimo procesą, susijusį su kariniais pajėgumais; ragina toliau tęsti diskusiją dėl to, kaip sujungti du pajėgumų plėtojimo procesus siekiant pagrindinių civilinių ir karinių tikslų;
23. palankiai vertina pastangas, kurias dėjo Tarybai pirmininkavusios šalys ir šiuo metu pirmininkaujanti šalis, kad būtų pradėtas procesas, kuriuo siekiama patikslinti ES sutarties 42 straipsnio 6 dalyje nurodyto nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo pobūdį ir taikymo sritį; ragina, kad Taryba, atsižvelgdama į visapusiško ES požiūrio civilinį ir karinį pobūdį, nedelsiant pateiktų nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo koncepciją ir nurodytų konkrečius veiksmus, kaip pradėti nuolatinį struktūrizuotą bendradarbiavimą atsižvelgiant į esamą finansų krizę ir mažėjančias ES valstybių narių nacionalinio gynybos biudžeto lėšas;

Darbuotojų skaičiaus užtikrinimas misijose

24. atsižvelgdamas į prisiimtus politinius įsipareigojimus ragina valstybes nares skubiai spręsti nuolatinio civilinio personalo trūkumo BSGP misijose, ypač misijose EULEX KOSOVO ir EUPOL AFGHANISTAN, klausimą, ypač didinti pastangas kurti nacionalines strategijas siekiant sudaryti geresnes sąlygas civilinio misijų personalo dislokavimui; ragina, kad rengiant šias strategijas kompetentingos nacionalinės

institucijos, pvz., vidaus ir teisingumo ministerijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su gynybos ministerijomis, turėtų parengti labiau struktūrizuotą metodą, susijusį su užduotimi numatyti tinkamas sąlygas civilinio personalo dalyvavimui BSGP misijose, ypač atsižvelgiant į karjeros perspektyvas ir atlyginimą;

25. atsižvelgdamas į tai ragina valstybes nares visų pirma užtikrinti, kad jų policijos ir teisingumo sistemose dalyvavimas BSGP misijose būtų laikomas svarbiu privalumu karjeros raidoje ir kad tarnyboms, kurios komandiruoja civilius į šias misijas, būtų suteikiama tinkama kompensacija už laikiną darbuotojų praradimą; mano, kad Taryba turėtų užtikrinti, jog BSGP misijų personalo dienpinigiai būtų nustatyti atsižvelgiant į atitinkamų misijų aplinkybes;
26. pakartoja, jog reikia laikytis Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 nuostatų, kuriose reikalaujama, kad vykdant visas misijas personalo ir mokymo srityse būtų taikomas lyčių pusiausvyra pagrįstas požiūris ir vykdant bet kokius veiksmus būtų akcentuojamas lyčių klausimas; pabrėžia, kad atitinkamas moterų skaičius civilinėse ar karinėse misijose – tai pagrindinė šių misijų sėkmės užtikrinimo sąlyga, ir nesvarbu, ar tai taikos palaikymo ar pagalbos ištikus nelaimėi operacijos, ar diplomatinis tarpininkavimas, nes taip užtikrinama, kad į moterų poreikius, teises ir interesus tinkamai atsižvelgiama ir moterys įtraukiamos į misijos veiksmus ir tikslus; primena, kad ES valstybės narės, siekdamos užtikrinti rezoliucijos 1325 reikalavimų vykdymą, turi parengti nacionalinius veiksmų planus;

Mokymas

27. pabrėžia būtinybę suteikti tinkamą mokymą prieš dislokavimą, kuris galėtų apimti civilinio personalo dalyvavimą karinėse pratybose, įskaitant nepaprastosios padėties treniruotes, ir karinio personalo dalyvavimą civiliniuose mokymuose ir (arba) pratybose; primygtinai rekomenduoja, kad valstybės narės turėtų dislokuojamų civilių, turinčių atitinkamus gebėjimus, sąrašus, ypač tų, kurie buvo apmokyti dalyvauti misijose, vykdomose kartu su karinėmis pajėgomis; teigiamai vertina tai, kad kai kurios valstybės narės turi tam skirtą centralizuotą agentūrą, atsakingą už viso dislokuojamo civilinio personalo įdarbinimą ir mokymus;
28. remia Tarybos *Goalkeeper* programinės įrangos terpės kūrimą siekiant sudaryti palankesnes sąlygas civilinių misijų personalo įdarbinimui ir mokymams;
29. primena Europos mokymo grupę, kurią finansuoja Komisija, ir pabrėžia, kad viena iš padarytų išvadų – tai, kad investicijos į mokymus turi būti susietos su *de facto* dislokavimu; teigiamai vertina tai, kad Komisija pabrėžė, jog svarbu užtikrinti, kad būsimas civilinio mokymo projektas, finansuojamas pagal stabilumo priemonę, būtų skirtas ekspertams, kurie jau numatyti būsimam dislokavimui misijų metu;
30. vadovaudamasis 2008 m. Tarybos rekomendacijomis pabrėžia, kad Europos saugumo ir gynybos koledžas (ESGK) turėtų atlikti didesnę vaidmenį su veiksmingu krizių valdymu susijusių pajėgumų stiprinimo ir mokymų srityje atsižvelgiant į EIVT sukūrimą; primygtinai ragina Tarybą gerinti ESGK mokymo priemones ir didinti darbuotojų skaičių, taip pat numatant nuolatinę būstinę, kad būtų užtikrinti nuolatiniai ir veiksmingi valstybių narių ir ES institucijų civilinio ir karinio personalo mokymai strateginiu, operatyviniu ir

taktiniu lygmenimis; ragina įsteigti stipendijas jauniems absolventams, norintiems gilintis į tas sritis, kurių specialistų reikia;

31. turėdamas mintyje EIVT įsteigimą ragina pradėti vykdyti parengiamuosius veiksmus siekiant parengti ir teikti mokymus tarpininkavimo ir dialogo temomis, laikantis Tarybos 2009 m. patvirtintos ES koncepcijos dėl tarpininkavimo ir dialogo palaikymo pajėgumų stiprinimo nuostatų;

Greitas finansavimas

32. ragina dėti tolesnes pastangas siekiant greitinti finansavimo civilinėms misijoms suteikimą ir paprastinti sprendimų priėmimo procedūras bei įgyvendinimo tvarką; pabrėžia, kad būtina, jog atitinkamos Komisijos tarnybos glaudžiai ir vienodomis sąlygomis bendradarbiautų su EIVT krizių valdymo struktūromis siekiant sudaryti sąlygas greitai pradėti finansuoti civilines misijas; skaidrumo ir atskaitomybės tikslais ragina kiekvienai BSGP misijai sukurti atskirą biudžeto eilutę;
33. ragina Tarybą, pasikonsultavus su Europos Parlamentu, skubiai priimti atitinkamus sprendimus, kad būtų sudarytas pradinis fondas, kaip nurodyta ES sutarties 41 straipsnyje; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę įsteigus tokį fondą reguliariai informuoti Parlamentą apie esamą padėtį;

Krizių valdymo priemonės

34. teigiamai vertina integruotų policijos padalinių (IPP), t. y. patikimų, greitai dislokuojamų, lanksčių ir sąveikaujančių bei sugebančių atlikti teisėsaugos užduotis pajėgų, kurios tam tikromis aplinkybėmis taip pat gali būti dislokuotos vykdant karines operacijas ir karinio vadovavimo sąlygomis, koncepciją; pažymi sėkmingą tokios koncepcijos taikymą Bosnijoje ir Hercegovinoje vykdant misiją EUFOR ALTHEA ir Kosove vykdant misiją EULEX; pabrėžia, kad tokių padalinių, kurie ypač tinkami veikti nestabilioje padėtyje, visų pirma reikia perėjimo nuo karinio prie civilinio vadovavimo laikotarpiu; rekomenduoja, kad valstybės narės investuotų į tokių pajėgumų kūrimą;
35. atsižvelgdamas į tai visapusiškai remia Europos žandarmerijos pajėgų (EŽP), kurios gali veikti karinio arba civilinio vadovavimo sąlygomis ir sudaro sąlygas greitam ekspedicinių policijos misijų dislokavimui, panaudojimą, nes tai labai tinkama daugelio veiksmingų krizių valdymo operacijų, įskaitant padėties po nelaimių stabilizavimo misijas, priemonė; ragina prie iniciatyvos prisijungti visas valstybes nares, turinčias policijos pajėgas, kurioms suteiktas karinis statusas;
36. teigiamai vertina pažangą, pasiektą formuojant civilinių reagavimo grupių (CRG) ekspertų grupę siekiant sukurti greito vertinimo pajėgumus, bet pabrėžia, kad būtina siekti toliau pildyti šiuos sąrašus; pabrėžia išankstinio vertinimo ir faktų nustatymo pajėgumų svarbą užtikrinant, kad ES reaguotų į krizes naudodama tinkamiausias turimas priemones;
37. pabrėžia, kad, ištikus krizei, pirmosiomis jos valandomis ES turi pajėgti dislokuoti kelių sričių ekspertų grupes, kurias sudarytų EIVT ir Komisijos civiliniai, kariniai ir civiliniai ir kariniai ekspertai;

38. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sajungos vyriausiąją įgaliotinę, Tarybą ir Komisiją pateikti bendrą naujųjų BSGP misijų, nurodomų ES sutarties 43 straipsnyje, aiškinimą ir nurodyti, kaip jos bus vykdomos pradėjus civilinį ir karinį bendradarbiavimą; šiuo požiūriu skatina juos pagreitinti saugumo sektoriaus reformos ekspertų grupės formavimą siekiant stiprinti ES gebėjimus šioje srityje;
39. ragina valstybes nares kuo geriau naudoti egzistuojančias priemones ir nustatyti poveikio vertinimo mechanizmus prieš formuluojant naujus ambicingus tikslus;
40. yra įsitikinęs, kad ES kovinės grupės yra tinkama krizių valdymo operacijų priemonė; pakartoja savo raginimą Tarybai gerinti jų tinkamumą naudoti ir didinti jų lankstumą; taip pat ragina gerinti jų tinkamumą naudoti vykdant civilines ir karines humanitarinės pagalbos operacijas visapusiškai laikantis persvarstytų Oslo gairių dėl karinių ir civilinės gynybos išteklių panaudojimo teikiant pagalbą nelaimės atveju;
41. ragina valstybes nares pasiekti susitarimą dėl bendrų išlaidų, susijusių su kovinių grupių panaudojimu (išlaidos turi būti padengtos panaudojant mechanizmą *Athena*), koncepcijos išplėtimo arba dėl bendro visų jų atliktų krizių valdymo operacijų išlaidų finansavimo; mano, jog toks susitarimas būtinas siekiant, kad jų naudojimas būtų politiškai ir ekonomiškai priimtinas ir siekiant užtikrinti, kad parengtyje esančioms valstybėms narėms nesusidarytų neproporcingai didelė našta esant sudėtingai biudžeto padėčiai; šiuo požiūriu primena, kad 2009 m. lapkričio mėn. Taryba paragino Tarybos generalinį sekretoriatą parengti išsamius pasiūlymus dėl karinių operacijų finansavimo, kurie 2010 m. turėjo būti apsvarstyti aukštu lygmeniu, tačiau iki šiol nepasiekta jokios pažangos;
42. ragina valstybes nares kovines grupes vertinti kaip ilgalaikę partnerystę ir jų neišformuoti pasibaigus jų parengties laikotarpiui, kad nebūtų švaistomi ištekliai, investuoti į jų sukūrimą; ragina jas mokyti veikti civilinės misijos dislokavimo sąlygomis; siūlo, kad į jų struktūrą, ypač IPP, galėtų būti įtraukti civiliniai padaliniai arba ekspertai;

Priemonių, skirtų visapusiškam krizių valdymui, numatymas

43. ragina valstybes nares toliau tobulinti dvejopo naudojimo pajėgumus, skirtus BSGP civilinėms misijoms ir karinėms operacijoms, ypač transporto pajėgumus, ir užtikrinti sąveiką per mokymus ir praktikoje geriau panaudojant esamus pajėgumus ir prireikus susiejant civilinių ir karinių pajėgumų kūrimo procesus;

Moksliniai tyrimai ir technologijos

44. pabrėžia, kad ES karinis ir civilinis personalas vis dažniau veiks kartu ir kad jie dažnai susiduria su tomis pačiomis grėsmėmis, pvz., savadarbiais sprogstamaisiais įtaisais, be to, jiems reikalingi panašūs pajėgumai tokiose srityse, kaip pvz., strateginis ir taktinis transportas, logistinė parama, ryšių, informacijos kaupimo ir vertinimo sistemos, medicininė parama, saugumo užtikrinimas ir pajėgų apsauga, kosminėje erdvėje esantys pajėgumai ir nepilotuojamos transporto priemonės;
45. todėl pabrėžia būtinybę koordinuoti ir skatinti investicijas į dvejopo naudojimo technologijas ir pajėgumus, kad greitai būtų užpildytos pajėgumų spragos išsvengiant nebūtino dubliavimo, sukuriant sąveiką ir remiant standartizavimą; primena, kad svarbų

vaidmenį šiuo požiūriu atlieka Europos gynybos agentūra norint nustatyti poreikius pajėgumų srityje, taip pat nurodant, kaip Sąjungos valstybės narės galėtų šiais pajėgumais dalytis, paeiliui naudotis arba juos gauti, kad būtų parengtos dislokuojamos priemonės siekiant sėkmingai ir saugiai vykdyti ir įgyvendinti BSGP operacijas;

46. atsižvelgdamas į tai, remia Europos bendradarbiavimo su gynyba ir civiliniu saugumu susijusių mokslinių tyrimų srityje sistemos sukūrimą, kad būtų užtikrintas Komisijos investicijų į mokslinius tyrimus ir technologijas gynybos srityje ir investicijų į mokslinius tyrimus civilinės saugos didinimo srityje vykdančioms mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bendrąją programą papildomumas ir sąveika, pvz., informuotumo apie padėtį, nepilotuojamų oro transporto priemonių, jūrų sienų stebėjimo, kovos su savadarbiais sprogstamaisiais įtaisais, su cheminėmis, biologinėmis, radiologinėmis bei branduolinėmis ir sprogstamosiomis medžiagomis susijusio pavojaus nustatymo ir apsaugos nuo jo, ryšių, informacijos kaupimo, vertinimo bei duomenų perdavimo ir kibernetinio saugumo srityse;
47. vis dėlto pažymi, kad šis bendradarbiavimas neturėtų būti platesnis negu būtina atsižvelgiant į civilinį ir karinį bendradarbiavimą taikos palaikymo, konfliktų prevencijos, tarptautinio saugumo stiprinimo, krizių valdymo ir humanitarinės pagalbos srityse;
48. džiaugiasi atviromis ES gynybos ministrų diskusijomis dėl su Europos gynyba susijusių mokslinių tyrimų, kurios vyko 2010 m. rugsėjo 23 ir 24 d. per ministrų neoficialų susitikimą Gente, ir ministrų pateiktu Europos gynybos agentūros vertinimu, kaip nurodyta ES sutarties 42 straipsnio 3 dalyje;

Skubus įrangos tiekimas

49. remia tolesnes pastangas užtikrinti, kad visa įranga, kurios reikia greitiems civiliniams ar kariniams reagavimui į krizę veiksams, būtų lengvai prieinama; teigiamai vertina šiuo metu vykdomą su civilinių BSGP misijų inventoriaus valdymo sistema susijusį darbą; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę atlikti išsamią ekonominės naudos analizę, kad būtų nustatyti geriausi sprendimai kiekvienos reikiamos įrangos atveju; mano, kad priklausomai nuo įrangos tipo reikia tinkamai derinti sandėliavimą ES lygmeniu, pagrindų sutartis ir valstybių narių turimos įrangos faktines atsargas;
50. atsižvelgdamas į tai teigiamai vertina laikino civilinės įrangos sandėlio sukūrimą Bosnijoje ir Hercegovinoje ir ragina siekti greitos pažangos kuriant nuolatinį sandėlį, kad ES būtų geriau parengta civilinių krizių valdymui;

Daugiašalis bendradarbiavimas

51. skatina siekti tolesnės pažangos telkiant išteklius ir jais dalijantis, nes tai ekonomiškai naudingas būdas didinti pajėgumus, o tai dar labiau aktualu biudžeto taupymo laikotarpiu; ypač teigiamai vertina veiklą, kuria siekiama užpildyti strateginio oro transporto pajėgumų spragas, visų pirma, kai keletas valstybių narių sukuria Europos oro transporto vadovavimo struktūrą, taip pat kai vykdoma Europos oro transporto parko iniciatyva; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir valstybes nares vadovautis Europos gynybos agentūros rekomendacijomis ir kuo greičiau nustatyti kitas sritis, kuriose reikėtų taikyti telkimo ir bendro naudojimo principus, įskaitant

mokymų ar paramos misijoms sritis; atsižvelgdamas į tai teigiamai vertina pasiūlymus pagal Europos oro transporto vadovavimo struktūros modelį steigti tarptautinę malūnsparnių brigadą, kuri būtų naudojama civiliniais ir kariniais tikslais;

Partnerystės

ES ir JUNG TINĖS TAUTOS

52. primena, kad JT Saugumo Taryba visų pirma atsakinga už tarptautinės taikos išsaugojimą ir saugumo užtikrinimą; taigi pabrėžia glaudaus ES ir JT bendradarbiavimo civilinio ir karinio krizių valdymo srityje svarbą, ypač vykdant humanitarinės pagalbos operacijas, per kurias Jungtinių Tautų humanitarinių reikalų koordinavimo tarnyba (OCHA) atlieka vadovaujamą vaidmenį; ragina stiprinti šį bendradarbiavimą, ypač tose vietose, kuriose viena organizacija perima užduotis iš kitos, ypač atsižvelgiant į įvairią patirtį Kosove;
53. ragina valstybes nares užtikrinti tinkamą įnašą į JT misijas ir koordinuoti savo pastangas šioje srityje; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sajungos vyriausiąją įgaliotinę ir Tarybą toliau tirti būdus, kaip visa ES gali geriau prisidėti prie JT vadovaujamų pastangų, pvz., pradėdant vykdyti ES greito reagavimo perėjimą užtikrinančias operacijas ar už šalies ribų vykdomas operacijas arba ES dalyvaujant platesnėse JT vykdomose misijose;
54. ragina geriau stebėti, kaip ES paramos lėšas naudoja JT organizacijos, kaip nurodoma Europos Audito Rūmų specialioje ataskaitoje Nr. 15/2009;

ES ir NATO

55. pabrėžia, kad, kadangi 21 iš 28 NATO narių yra ES valstybės narės, glaudus ES ir NATO bendradarbiavimas yra itin svarbus siekiant išvengti pastangų dubliavimo dislokuojant karinius pajėgumus, kai abi organizacijos imasi veiksmų toje pačioje srityje, tačiau nepažeidžiant autonominio sprendimų priėmimo principo ir deramai atsižvelgiant į kai kurių ES valstybių narių neutraliteto statusą; pakartoja, kad skubiai būtina išspręsti pagrindines politines problemas, kurios trukdo ES ir NATO bendradarbiavimui, ir ragina visapusiškai ir veiksmingiau įgyvendinti „Berlynas plus“ susitarimus, kad abi organizacijos galėtų veiksmingai dalyvauti sprendžiant dabartines ir būsimas krizes;
56. pabrėžia, jog NATO priklausančioms šalims, kurios nėra ES valstybės narės, ir ES valstybėms narėms, nepriklausančioms NATO, turi būti užtikrintas toks pats skaidrumas ir dalyvavimo galimybės, kai vykdomos bendros operacijos, kaip nurodyta pranešimo „NATO 2020“ (M. Albright pranešimas) trečiajame skyriuje;
57. ragina valstybes nares, kurios yra NATO narės, užtikrinti, kad įgyvendinant naują NATO strateginę koncepciją būtų išvengta nereikalingo pastangų dubliavimo civilinių pajėgumų srityje, nes dėl to būtų dar sunkiau naudoti ir taip ribotus išteklius; yra įsitikinęs, kad NATO verčiau turėtų būti suteikta galimybė naudotis kitų tarptautinių organizacijų, pvz., ES ir JT civiliniais pajėgumais;
58. pakartoja, kad remia glaudesnę ES ir NATO bendradarbiavimą pajėgumų plėtojimo srityje ir kiek įmanoma didesnės atitikties NATO standartams užtikrinimą; ragina siekti tolesnės pažangos dedant bendras pastangas siekiant spręsti transporto sraigtasparnių trūkumo

klausimą; teigiamai vertina iniciatyvas koordinuoti ES ir NATO veiklą kovos su cheminėmis, biologinėmis, radiologinėmis ir branduolinėmis (ChBRB) nelaimėmis ir savadarbiais sprogtamaisiais įtaisais srityje ir teikiant medicininę paramą, nes tai svarbu vykdant civilines ir karines misijas;

ES, ESBO ir Afrikos Sąjunga

59. pabrėžia, jog ES ir ESBO, ES ir Afrikos Sąjunga turi glaudžiau bendradarbiauti tam tikrose veiklos srityse, pagerinti išankstinio įspėjimo būdus ir užtikrinti keitimąsi geriausia praktika ir patirtimi krizių valdymo srityje;

o o

60. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliojinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, valstybių narių parlamentams, NATO parlamentinei asamblėjai ir Jungtinių Tautų bei NATO generaliniams sekretoriams.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	28.10.2010
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 39 - : 2 0 : 9
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Mário David, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anneli Jäätteenmäki, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Kyriakos Mavronikolas, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Pier Antonio Panzeri, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Charles Tannock, Zoran Thaler, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Graham Watson
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Christian Ehler, Kinga Gál, Barbara Lochbihler, Norbert Neuser, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, Potito Salatto, Judith Sargentini, Marietje Schaake, Traian Ungureanu, Renate Weber